

ROZSUDOK V MENE S. REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej, v právnej veci žalobcu **M. H., a. s., P.**, IČO: X., zast. Mgr. G. H., advokátkou, M., proti žalovanému: **Ing. Z. M., nar. X., bytom N.**, zast. Advokátska kancelária JUDr. P. K., JUDr. A. S., s. r. o., D. **o zaplatenie 394 996,14 Eur s prísl.**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 4. novembra 2010 č. k. 32 Cb/167/96-305, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 4. novembra 2010 č. k. 32 Cb /167/96-305 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 1 217,46 Eur na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 394 996,14 Eur spolu s 15,27% úrokom od 30. 12. 1993 do zaplatenia a taktiež ho zaviazal nahradiť mu trovy konania vo výške 22 729,84 Eur na účet právneho zástupcu.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca S. S. B., a. s., odštepny závod MsP Č., ako právny predchodca súčasného žalobcu M. H., a. s., B., sa domáhal proti žalovanému zaplatenia 394 996,14 Eur spolu s 15,27% úrokom od 30. 12. 1993 do zaplatenia. Nárok si uplatnil titulom uzavretej Úverovej zmluvy č. 78/960180/8 zo dňa 28. 07. 1992.

Súd vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 01. 07. 1992 bola uzavretá zmluva o združení v zmysle § 829 a nasl. Obč. zák. za účelom vydraženia prevádzkovej jednotky „S. S.“, I., š. p. Jeho členom bol aj žalovaný, ktorý sa na základe tejto zmluvy zúčastnil dražby, konanej dňa 02. 07. 1992 a stal sa vydražiteľom za cenu 10 100 000,-- Sk. Podľa prílohy k zápisnici o dražbe č. 6 z 02. 07. 1992 mal vydražiteľ zostávajúcu cenu za vydraženú prevádzkovú jednotku vo výške 9 230 000,-- Sk poukázať prostredníctvom peňažného ústavu do 30 dní odo dňa konania dražby na príslušný účet príslušnej pobočky VÚB.

Následne dňa 28. 07. 1992 uzavreli právny predchodca žalobcu a žalovaný úverovú zmluvu o účelovom úvere pre individuálnych podnikateľov. Na základe úverovej zmluvy právny predchodca žalobcu sa zaviazal poskytnúť podnikateľovi úver 10 mil. Sk na účel uvedený v bode 3 zmluvy. Úver bol zabezpečený vyhlásením o ručiteľskom záväzku firmy V. -V. D. Ž. zo dňa 14. 08. 1992. Pri uzatváraní úverovej zmluvy bol žalovaným predložený živnostenský list zo dňa 07. 05. 1992.

Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poukázal už spomenutú zostávajúcu cenu na príslušný účet príslušnej pobočky VÚB.

Podľa záveru súdu žalovaný nepreukázal, že konal s vedomím právneho predchodcu žalobcu na prospech spoločnosti M., s. r. o., ktorá mala vzniknúť, preto žalobe vyhovel.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalovaný a navrhol alternatívne buď ho zmeniť a žalobu zamietnuť alebo zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Namieta nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Tvrdí, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Uvádza, že všetko konanie žalovaného pri uzatváraní úverovej zmluvy aj pri dražbe prevádzkovej jednotky „S. S. I.“ bolo konané na prospech spoločnosti M., s. r. o. a boli to konania pred vznikom spoločnosti zmysle § 64 Obch. zák. Na dôkaz pravdivosti tohto svojho tvrdenia poukazuje na záznam zo 14. 04. 1994 a jednaní pracovníkov právneho predchodcu

žalobcu s Ing. Z. M., J. S. a I. H. ako konateľmi spoločnosti M., s. r. o. a nie ako fyzickými osobami. Uvádza, že na základe tohto jednaní bola uzavretá kúpna zmluva z 20. 04. 1994 medzi spoločnosťou M., s. r. o. a firmou F. - u. r., pričom kúpnu cenou boli úvery vrátane sporného úveru, ktorý mal kupujúci splatiť.

Navrhol, aby odvolací súd žalobu voči nemu zamietol pre nedostatok pasívnej legitímácie. Namietol tiež premlčanie nároku.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok ako správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil sumou 1 459,47 Eur.

Poukazuje na to, že úverová zmluva, na základe ktorej žalovaný čerpal úver na zaplatenie dňa 02. 07. 1992 vydraženej prevádzkovej jednotky, uzavrel právny predchodca žalobcu dňa 28. 07. 1992, t. j. až po vzniku spoločnosti M., s. r. o., preto žalovaný nemohol konať menom spoločnosti, ktorá mala vzniknúť, teda nešlo o konanie žalovaného v zmysle § 64 Obch. zák.

Pokiaľ ide o záznam z rokovania zo dňa 14. 04. 1994, poukazuje na jeho skutočný obsah a tvrdí, že išlo o realizáciu záložného práva k nehnuteľnosti, ktorá bola v tom čase vo vlastníctve spoločnosti M., s. r. o. Cituje pritom zo záznamu účel jednaní a tvrdí, že aj tento záznam potvrdzuje, že sporný úver bol poskytnutý žalovanému ako fyzickej osobe a prevádzkovateľovi vydraženej prevádzkovej jednotky.

Čo do námietky premlčania, vznesenej v odvolaní žalovaným, poukazuje na ust. § 391 a § 397 Obch. zák. a skutočnosť, že žalovaný mal úver splácať počnúc júnom 1993 a žalobný návrh, týkajúci sa pohľadávky z úveru, podal právny predchodca žalobcu na súde 03. 05. 1996, t. j. pred uplynutím 4-ročnej premlčacej lehoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie žalovaného podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že mu nemožno vyhovieť.

Keďže sa odvolací súd stotožnil nielen s výrokom napadnutého rozsudku, ale aj s jeho odôvodnením, na zdôraznenie jeho správnosti len reaguje na námietky a tvrdenia žalovaného v odvolaní.

Základným tvrdením žalovaného v konaní pred súdom prvého stupňa v odvolaní je to, že konal v mene a na prospech spoločnosti M., s. r. o., ktoré mala vzniknúť, teda v čase uzavretia úverovej zmluvy s právnym predchodcom žalobcu, neexistovala.

Podľa v spise založeného výpisu z obchodného registra zo dňa 06. 04. 1999 (č. 1. 37) spoločnosť M., s. r. o., M., vznikla 17. 07. 1992, bola založená spoločenskou zmluvou zo dňa 14. 07. 1992. Konateľom tejto spoločnosti bol podľa výpisu J. P.

Na tomto konštatovaní nič nemení skutočnosť, že na úverovej zmluve č. 78/960180/8 zo dňa 28. 07. 1992 sa pri mene zmluvu uzatvárajúceho podnikateľa Ing. Z. M., K., uvádza rovnaká ulica, M., zatiaľ čo v živnostenskom liste (č. 1. 5) sa uvádza ako miesto podnikania Ing. M. K. a jeho bydlisko K.

Pokiaľ žalovaný opiera pravdivosť svojho tvrdenia, že konal na prospech spoločnosti M., s. r. o., ktorá mala vzniknúť, na záznam zo dňa 14. 04. 1994, z jeho kópie založenej v spise (č. 1. 52) je jasné, že jednanie bolo zvolané za účelom realizácie záložného práva k objektu, na ktoré boli poskytnuté úvery vo výške 10 mil. a 500 tis. Ing. M. ako vydražiteľovi.

Odvolateľ tiež vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku.

Z dátumu doručenia žaloby na súd je zrejmé, že právny predchodca žalobcu podal návrh na vydanie PR dňa 03. 05. 1996. Podľa bodu 2 úverovej zmluvy mal žalovaný začať úver splácať počínajúc mesiacom jún 1993 polročne splátkami po 1 429 000,-- Sk. V zmysle § 391 ods. 1 a § 397 Obch. zák. teda právny predchodca žalobcu uplatnil svoj nárok včas, t. j. k premlčaniu nedošlo.

S týmto doplnením odôvodnenia v súlade s ust. § 219 ods. 2 O. s. p. odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Právny zástupca žalobcu si vyúčtoval náhradu za l. úkon právnej služby 1 219,05 Eur + režijný paušál 7,41 Eur. Odvolací súd náhradu týchto trov v celkovej sume 1 217,46 Eur žalobcovi priznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 19. júla 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová